ANUL JUBILIAR

Bună seara, prieteni. Sunt fericit să fiu aici în această seară și—și să am parte de această primire foarte frumoasă, toată lumea dorește să—să intre. Acest lucru mă face să mă simt cu adevărat bine.

2 Eu—eu nu prea am avut ocazia să vorbesc, sau să studiez, sau altceva, pentru că toate serviciile mele au fost de vindecare. Așa că, mie pur și simplu îmi place să vorbesc. Toată lumea știe asta. Cred că eu . . . Mama spunea că am vorbit înainte să învăț să merg. Știți care este vechea zicală despre asta. Așa că sunt foarte fericit să știu că Dumnezeu mi-a schimbat inima, astfel încât vorbirea mea este despre El. Vedeți? Și eu doar vreau să mor vorbind despre El, cântându-I laudele și făcând ceea ce cred că este drept.

3 Nu avem prea mult timp la dispoziție, pentru că în această seară avem serviciul de împărtășire. Miercuri seară va fi serviciul de învățătură, unde vom învăța, dacă va voi Domnul.

4 Acum, în această seară, doar pentru scurt timp, câteva minute, dacă va voi Domnul, doresc să . . . Este cumva puțin neașteptat, știți, pentru că întotdeauna este . . . Cred că Biblia spune, „Stăruiește la timp și nelatimp. Să fiți gata să dați, sau pregătiți să dați socoteală de nădejdea care este în voi.” Și astfel dacă pot mărturisi despre nădejdea care este în mine, ei bine, va fi o binecuvântare pentru mine să vă spun, și sper că va fi o binecuvântare pentru voi să o primiți, și să știți că, prin credința voastră corespundeți aceluiași lucru. Și aceeași nădejde care este în mine, este și în voi, și suntem împreună cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu.

5 Am fost bucuros să aud că s-au anunțat aceste întâlniri de treziri spirituale la biserica Metodistă din New Albany. Nu am prins-o pe cea despre Louisville, dar poate că voi ați prins-o, cea despre care tocmai a povestit Fratele Fleeman. Dacă sunteți prin preajma acelor treziri spirituale, participați la ele. Ieșiți și lăsați-vă identificați alături de copiii lui Dumnezeu, pentru a arăta de care parte suntem. Suntem de partea Domnului, și vrem să fim identificați alături de poporul Lui.

6 Acum, miercuri seara, așa cum a spus Fratele Neville, este serviciul de învățătură. Cred că aveți un fel de studiu, nu-i așa, Frate Neville? [Fratele Neville spune, „Da.”—Ed.] Asta este foarte bine.

7 Învățarea Cuvântului menține întotdeauna Biserica edificată. Noi trăim . . . „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” Și în

această dimineață vorbeam despre cât de infailibil este acest Cuvânt, despre cum trebuia să se împlinească.

8 Și după ce au cântat, m-am gândit, „Păi, despre ce voi vorbi?" Și mi-a venit în minte lucrul acesta: „Este scris, ‚Toți sfinții vor avea o Pecete în fruntea lor.'" Vedeți? Când vom ajunge dincolo, toți sfinții vor avea Pecetea în fruntea lor.

9 Și m-am gândit că în această seară aș putea citi un mic fragment din Scriptură, de aici, de undeva din Biblie, și, din Evanghelii. Și Isus, după ce Și-a încheiat vorbirea, a spus, „Astăzi, s-au *împlinit* aceste cuvinte."

10 Acum, Cristos, la începutul Lui, la începutul slujirii Lui; S-a născut, desigur, în lume, Fiul lui Dumnezeu. El s-a născut, Isus Domnul, iar apoi, după opt zile, la tăierea Lui împrejur, I s-a dat, acum, S-a născut, Cristos Domnul, adică, și I s-a dat Numele de Isus. *Isus* era „Numele care I-a fost dat." *Cristos* era „titlul Lui" a ceea ce era El. El era Cristosul, Unsul lui Dumnezeu, când S-a născut.

11 Și acum, știind că serviciul de cină durează de obicei destul de mult, și eu nu vreau să vorbesc prea mult, ci doar cât să fie de folos, ceea ce simțim că aduce Duhul lui Dumnezeu în mijlocul nostru, ca să putem avea serviciile.

12 Acum aduceți-vă aminte de toate celelalte servicii care au fost anunțate, de trezirile spirituale de pretutindeni, de cei bolnavi și de cei aflați în nevoi. El tocmai mi-a vorbit despre faptul că vizitase o casă cu puțin timp în urmă, unde se afla un băiat posedat de demoni, și care dorea să fie eliberat. Acum, Biblia ne spune să—să ne adunăm împreună și să ne rugăm pentru acești oameni.

13 Știți, apoi mai este o—o doamnă pe nume Georgie Carter care a fost vindecată, printr-o vedenie, o, cu mulți ani în urmă. Și a fost ridicată de pe patul de suferință din cauza tuberculozei; zăcuse acolo timp de opt ani și nouă luni, nici măcar nu se dădea jos din pat. Și am fost . . . m-am dus să mă rog pentru ea. Și eu . . . Știți povestea, cum tatăl și mama nu credeau în vindecarea Divină, și nu am fost prea binevenit. Însă fata își dorea să fie vindecată.

14 Apoi, într-o zi, când eram la Fratele Wright, eram acolo pentru un—un serviciu de botez, și fata își dorea să fie botezată. Și, bineînțeles, ea nu putea să se dea jos din pat. Nu mai ieșise din casă de opt sau nouă ani.

15 Și eu mă rugam acolo, în natură, sau în pădure. Și Sora Wright a sunat din clopoțel ca să venim la cină. Și mă rugam cu *atâta* înflăcărare, și Prezența Domnului nostru Isus era atât de aproape, încât nici nu am observat când a sunat clopoțelul. Și a început să se lase întunericul. Și am văzut o Lumină strălucind printr-o tufă de corni, și a spus, „Treci pe la familia Carter."

16 Frate Wright, tu erai cu mine. [Fratele George Wright spune, „Da, domnule.”—Ed.] Și când am ajuns acolo, exact așa cum spusese vedenia, așa s-a și întâmplat. Și Georgie a fost vindecată instantaneu, după ce zăcuse în suferință nouă ani și opt luni, fără să se fi mișcat din pat. Și n-a mai căzut niciodată la pat, din câte știu eu, doar dacă o fi avut vreo răceală puternică sau ceva de genul acesta, până în ziua de azi.

17 Și am înțeles că acum este grav bolnavă. Când am avut adunarea aceea la Fratele Wright, aici, înainte să plec peste hotare, fata era prezentă acolo. Și puteam . . . I-am spus Fratelui Wright, după ce a plecat ea, ceva în Duhul Domnului mă tot îndemna să merg la Georgie. Și acum am auzit că este în ultimul stagiu de cancer la sân. Și ea se resemnase să moară, și avea de gând să meargă înainte și să-și accepte moartea.

18 Și s-a spus că a auzit că m-am întors, și, binecuvântată să-i fie inimioara ei, s-a ridicat din pat, și a spus . . . că ea crede că va fi vindecată acum. Deci asta înseamnă multă credință, eu . . . să crezi că—că Dumnezeu va asculta rugăciunile unor bieți muritori. Așa că eu—eu—eu o iubesc pe Georgie, ca pe sora mea. Și vreau să vă uniți cu mine în rugăciune, ca Dumnezeu să-i cruțe viața. Eu . . . dacă El îmi va spune doar ce să spun acum, când voi ajunge acolo.

19 Și mulți alții. Dl Wiseheart, Fratele Jim Wiseheart cel care obișnuia să vină aici, băiatul fratelui său este acolo, în spital. Tocmai a sunat, are boala Hodgkin. Asta este mai rău decât cancerul, să știți.

20 Și am avut un caz vindecat de această boală, chiar aici în tabernacol, recent. Vă amintiți, tânăra aceea căreia doctorul îi mai dăduse treizeci de zile de trăit; era o elevă de liceu de aici. Și mama ei a venit în față și-a predat viața lui Cristos și a fost botezată, la fel și fata. Și ei au spus, „Feriți-o de această veste, să nu-i spuneți că moartea o pândește.” Și înainte de asta, trecând pe aici în rândul de rugăciune, în acea dimineață, Duhul Sfânt a cuprins-o, a știut ce făcuse ea, și așa mai departe. Și a fost vindecată pe loc, încât nici măcar nu au mai putut găsi vreo urmă a bolii. Și asta a fost cam cu vreo doi sau trei ani în urmă. Iar pe fată am întâlnit-o cam acum un an. Cred că acum este căsătorită și îi merge bine, nu a mai avut nicio problemă cu acea boală.

21 Acum, Dumnezeu poate vindeca boala Hodgkin. Nu are nicio importanță ce boală este. „Eu sunt Domnul care te vindecă de toate bolile tale.” Așa că haideți să vorbim puțin cu El, pentru . . . în numele celor bolnavi, și pentru continuarea serviciului.

22 Acum, bunule Tată Ceresc, întrucât ne-am adunat aici în acest locșor minunat, poate nu prea atrăgător la vedere, la ce să privești, dar, Tată, ne simțim așa ca acasă aici, știind că Tu ne-ai binecuvântat de atâtea ori. Simțim, pentru acest loc mic, la fel ca Iacob, în acea noapte, după ce a fugit de fratele lui; a avut o

vedenie, văzând Îngerii lui Dumnezeu urcând şi coborând pe o scară; a rostogolit pietrele laolaltă, şi a spus, „Aceasta este casa Domnului." Tată, mă rog ca Tu să-i binecuvântezi pe aceştia care s-au adunat aici în casa Domnului, în această seară, la Betel.

23 Ascultă rugăciunile noastre pentru aceştia care sunt bolnavi; pentru acel tânăr posedat de demoni care se află în vizită la fratele nostru.

24 Şi ne rugăm pentru micuţa Georgie, Doamne. Dumnezeule, nu lăsa moartea să o înghită. Tu ai cruţat-o, timp de doisprezece, paisprezece ani deja, şi mă rog ca Tu să continui să faci lucrul acesta. Tu Cel care ai putut scoate tuberculoza din ea, poţi lua şi cancerul de la ea. Tu eşti Dumnezeu. Şi Te iubim, Tată, şi Îţi cerem acest lucru cu o credinţă neclintită.

25 Şi acolo în spital, acel tânăr, acel tânăr soldat care zace acolo, pe moarte, când orice speranţă a pierit. Dar, Tată, tocmai într-un astfel de moment i-ai vorbit Tu lui Pavel şi i-ai spus, „Îndrăzneşte, Pavele." Vorbeşte din nou, Doamne. Mă rog ca Tu să cruţi viaţa băiatului. Acordă lucrul acesta. Fă ca el să nu moară, Doamne. Fie ca el să trăiască, pentru ca slava lui Dumnezeu să fie manifestată în viaţa lui.

26 Ajută-ne, în această seară, acum, în timpul serviciului. Iartă păcatele noastre. Fără să ştim nici măcar un cuvânt pe care să-l spunem, Îţi încredinţăm toate lucrurile, şi apoi ne rugăm ca slava să fie a Ta, căci ne rugăm în Numele lui Isus, Fiul Tău. Amin.

27 Acum, mie pur şi simplu îmi place să vorbesc despre Cel pe care Îl adorăm noi aici, Domnul Isus. El este atât de bun cu noi şi cu toţii Îl iubim. Sunt sigur că în această seară ar fi dorinţa cea mai adâncă a inimilor noastre, să conştientizăm că El este în mijlocul nostru, dacă am putea doar să-L vedem. Însă El este aici, vă asigur de lucrul acesta. Că Duhul Lui, care umple pământul, marea şi cerul, este prezent aici, în această sală, împreună cu noi în această seară. Şi El—El, noi. . . Laudele noastre sunt plăcute înaintea Lui, şi Lui îi place să fie adorat.

28 Acum pentru câteva gânduri fundamentale, despre motivul pentru care ne aflăm aici. Casa lui Dumnezeu este o casă de îndreptare. Legea iese din casa lui Dumnezeu.

29 Şi cred că, în vremurile în care trăim, şi mai ales în aceste ceasuri întunecate şi pline de umbre, după ce am călătorit şi am observat toate naţiunile, nu a rămas decât o singură speranţă pe care o mai pot vedea, şi aceea este a doua Venire a Domnului Isus. Şi El va veni la fel de sigur, cum a venit El aici şi de prima dată. Cred acest lucru din toată inima mea, cu toată viaţa mea.

30 Căci, Cuvântul Lui, aşa cum am văzut în această dimineaţă, trebuie să se împlinească. Este gândul lui Dumnezeu manifestat prin Cuvântul Lui, şi transformat în realitate. Am avut acest subiect în această dimineaţă, dacă sunt străini, „La început

era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu." Acum, Cuvântul a fost începutul. Dar înainte ca Acesta să fie un Cuvânt; un—un Cuvânt este un gând manifestat. Dumnezeu a trebuit să-L gândească înainte de a-L transforma într-un Cuvânt. Apoi El a rostit Cuvântul, și Acesta S-a materializat.

31 Acum, Același care L-a trimis pe Domnul Isus aici, prin Cuvântul Său rostit, Acesta s-a materializat și a devenit Fiul lui Dumnezeu; a murit, ca nevinovat pentru cei vinovați, pentru a ne răscumpăra înapoi la părtășia cu Dumnezeu. Pentru ca noi, care odinioară eram înstrăinați de Dumnezeu, să putem fi aduși acum aproape de Dumnezeu, prin jertfa Sângelui Fiului neprihănit al lui Dumnezeu. La fel de sigur cum a venit Isus de prima dată, ca Răscumpărător, El vine a doua oară ca Mire. El—El—El vine.

32 Și, cu toate că, de multe ori ne gândim, „Ei bine,. . . O, a trecut mult timp. Și ne-am gândit la asta ani de zile." Exact așa se gândeau și înainte de prima Lui Venire. Și este inevitabil să gândească același lucru și cu privire la a doua Venire. Pentru că, Biblia spune că ei vor zice, „Nu este nicio diferență față de vremea când au adormit părinții noștri." Dar se va întâmpla tocmai în ceasul în care nu vă gândiți, se va întâmpla. Acum se cuvine ca noi. . .

33 În America, în calitate de Creștini Americani, Dumnezeu va cere mult din mâinile noastre, pentru că noi avem adevărata Lumină a Evangheliei și nu O folosim așa cum ar trebui să o facem. De aceea, în această seară, doresc să mă adresez Creștinului, cu privire la felul în care ați putea pierde timpul destinat pocăinței voastre; și despre cum ați putea fi complet lepădați, neavând nicio parte cu Cristos, prin faptul că faceți o alegere greșită.

34 Acum, aceste lucruri sunt puțin cam dure. Dar trebuie să mai fie și greu, din când în când, să—să ne facă să-L prețuim pe Domnul Isus.

35 Un frate m-a întâlnit astăzi, când ieșeam, și a spus: „Frate Branham. . . " Problemele financiare îi împovăraseră inima. A spus, „După ce am auzit despre oamenii săraci din India, și așa mai departe," a spus, „dar cu toate acestea, de fiecare dată. . . " A spus, „Sunt sănătos, dar, totuși toate lucrurile mă pun mereu la pământ."

36 Am spus, „‚Fiecare fiu care vine la Dumnezeu trebuie să fie pedepsit de Dumnezeu.'"

37 Fiecare dintre noi trebuie să fim încercați; nuiaua lui Dumnezeu este pusă pe noi, chiar și atunci când părem nevinovați. Dumnezeu face acest lucru ca să dovedească faptul că suntem fii. „Cei care nu pot îndura mustrarea sunt copii nelegitimi," sau nu sunt fii adevărați ai lui Dumnezeu. Dar acel bărbat sau acea femeie care poate îndura și își poate primi

pedeapsa, și când totul merge prost, totuși privește în sus și spune, „Doamne, Te iubesc," acela este. Adică, „Cel—cel care îndură până la sfârșit, va fi mântuit." Acum, mie îmi place tare mult asta, vouă nu?

38 „Căci știm, că necazul aduce răbdare; răbdarea aduce nădejdea; nădejdea aceasta nu ne înșală." Iată. Vedeți? „Necazurile aduc răbdare." Fiți răbdători. „Și nădejdea aceasta nu ne înșală." Și noi avem această nădejde în seara aceasta. În toate necazurile noastre, cu toate acestea, ea lucrează. Necazurile ne fac răbdători, așteptând Venirea Domnului.

39 „Când El Se va descoperi din Cer pentru a doua oară, în slavă și măreție, marea va da înapoi pe morții care sunt în ea. Trupurile supuse putrezirii ale celor adormiți în El, vor fi schimbate și făcute asemenea Trupului Său slăvit, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile." Și ce suntem noi, în această seară, dacă nu Creștini fericiți și plini de bucurie așteptând ziua cea mare a Venirii Domnului.

Isus, aici, vorbind din nou despre Cuvânt.

40 Adineauri, a venit un frate drag să mă vadă câteva momente, s-ar putea să fie în clădire acum, Nu-l văd, dar el a spus, „Frate Branham, eu prețuiesc Cuvântul." Despre asta este vorba, Cuvântul! Cuvântul este stabilit. Este lucrul care. . . Nu poți avea credință doar pe baza a ceea ce a spus cineva. Trebuie să aibă o temelie. Și ce altă temelie ar putea fi mai mare decât Cuvântul lui Dumnezeu? Când, cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Său este la fel de nesfârșit cum este Eternitatea. El va dăinui la nesfârșit, în veci va fi Același. Observați, Isus. . .

41 Va trebui să trecem direct la text acum, din cauza serviciului de împărtășire. Și aceasta este partea noastră. Fiecare bărbat acum, și femeie, băiat sau fată, care cheamă Numele lui Isus, puneți-vă inimile în ordine acum, ca pregătire pentru cina Domnului. Oh, este un lucru minunat. Dumnezeu a spus, Isus Cristos a spus, „Dacă voi. . . Cine mănâncă trupul Meu și bea Sângele Meu, are Viața veșnică, și Eu îl voi învia în ziua de apoi. Și cine nu mănâncă, nu are parte deloc cu Mine. Și cel ce mănâncă și bea în chip nevrednic, își mănâncă și își bea osânda." Ce moment! Acum să ne pregătim pentru acest eveniment măreț și glorios, în câteva clipe. Cred că una dintre cele mai mari seri pe care le avem în tabernacol este seara de împărtășire.

42 Acum, în primele zile ale slujirii Domnului nostru aici, El venise în Capernaum, cred, din nou. „Și El S-a așezat, în ziua Sabatului, în templu. Și slujitorul templului I-a înmânat sulul ca să citească."

43 Dacă observați, noi avem câteva dintre aceleași obiceiuri. Isus, El citea Scripturile, apoi Își baza învățătura pe Scriptură. Era uneori contrar a ceea ce credeau Iudeii că este, dar, cu toate acestea, cine putea—cine Îl putea învinui? El era Domnul Slavei.

44 Și El a citit Acolo unde Isaia a spus:

El M-a uns *să vestesc anul de îndurare al Domnului.*

45 Și după ce El a făcut asta, a închis, și a strâns sulul, și l-a pus jos; s-a întors spre oameni, și a spus:

Astăzi s-a *împlinit acest* cuvânt în fața voastră.

46 Acum, Isaia, cu multe sute de ani înainte, probabil între cinci și opt sute de ani înainte de asta, profeţise sub inspiraţie, că Cristos, când El va veni, va fi uns „să propovăduiască anul de îndurare al Domnului." Așadar trebuia să se întâmple exact așa, pentru că Dumnezeu, prin profetul Lui, a vorbit Cuvântul Lui, și Cuvântul Lui trebuia să se împlinească.

47 Așa cum am avut în această dimineaţă, din Isaia, că oamenii . . . Deși Isus a făcut multe lucrări puternice înaintea lor, totuși, ei nu puteau crede, pentru că Isaia a spus, „Cine a crezut în ceea ce am vestit? Și cui a fost descoperit brațul Domnului?" El a spus, „Au urechi dar nu pot să audă, și au ochi dar nu pot să vadă. Și ca ei să se convertească." Pentru că Isaia a spus asta, atunci oamenii nu puteau înţelege minunile și lucrurile pe care le făcea Isus înaintea lor. Știți că aceeași profeție . . . ?

48 Observaţi, profeția se repetă. Știaţi că Cuvintele lui Dumnezeu se repetă, că ele rulează în cicluri? De exemplu, o dată în Scriptură, am citit acolo, și încercam să urmăresc o trimitere marginală, prin toată Biblia, unde se spune în Is- . . . în Matei, capitolul 2, unde, sau, capitolul 1, cred, spune, unde s-a împlinit ce fusese vestit de Domnul, prin profetul care zice, „Din Egipt am chemat pe Fiul Meu," vorbind despre faptul că Isus a fost chemat din Egipt. Se referea, de asemenea, la momentul când Dumnezeu a chemat Israelul afară, pentru că Israel era fiul Său. Și Scriptura la care ei . . . La care se referea Matei, era tocmai Scriptura în care El L-a chemat pe fiul Său, Israel, din Egipt, El l-a chemat și pe Fiul Său, Isus, din Egipt. Vedeți?

49 Și aceste Scripturi, în această seară, pe care le citim Aici, se împlinesc din nou în zilele Neamurilor. „Au ochi dar nu pot să vadă. Au urechi dar nu pot să audă." Și Dumnezeu face minuni, semne și miracole, și oamenii pur și simplu își închid ochii în fața acestora, pentru că profeția a spus că va fi așa.

50 Acum, despre Isus s-a profeţit, prin Isaia, „să propovăduiască anul de îndurare." Despre asta vrem să vorbim în această seară, acum. Acum, *anul de îndurare*, era aceasta: că în, în perioada de un *anumit număr* de ani, *anul de îndurare* este anul numit, în Scrierile Vechi, „anul de jubileu." Venea la fiecare . . . Cred că era fie . . . La fiecare șapte ani era un an de jubileu.

51 Și la fiecare șapte ani lăsau pământul să se odihnească. Nu cultivau niciun rod acolo, sau nu . . . nu plantau culturi. Își lăsau

recolta, în câmp să se odihnească la fiecare șapte ani; și acel timp era un jubileu.

52 Și de fiecare dată când era un rob care fusese vândut, sau un Evreu, un om care își vânduse copiii ca robi . . .

53 Acum, asta sună ca un lucru groaznic, dar cu câteva seri în urmă am stat și am privit cum se întâmplă același lucru. Când, bărbații își aduceau fiicele, femei tinere, și le scoteau la vânzare în piața de sclavi, și le dezbrăcau, și le vindeau acolo ca sclave. Unul dintre bărbații care erau acolo, nu din grupul nostru, ci se alăturase nouă acolo, a cumpărat o tânără foarte frumoasă, pentru suma de treizeci și cinci de dolari, și a primit un—un act legal, exact așa cum primești un act de proprietate pentru o mașină. Unele se vindeau cu zece dolari. Unele erau pur și simplu date de pomană. Și cum se face că, în orice loc unde Numele lui Isus Cristos nu este respectat, ființa umană și femeile nu devin mai mult decât niște animale.

54 Și cât de mult ar trebui să-L lăudăm pe Dumnezeu pentru țara în care trăim, pentru moralitate și toate celelalte. Este o rușine cum tratăm noi lucrurile pe care chiar le avem, libertățile primite de la Dumnezeu.

55 Acum, ei vindeau o sclavă. Atunci această—această fată de aici, acum, ea poate pleca și să fie o soție, sau poate fi o slujnică. Ei o vând; se uită la dinții ei, să vadă cât este de puternică, dacă poate să muncească sau nu, sau dacă este fecioară sau nu, și așa mai departe. Și le poți cumpăra, poți să iei câte vrei, câte poți întreține, câte poți plăti.

56 Și, acum, același lucru se întâmpla în zilele Domnului, când luau un rob și îl vindeau. Apoi, la fiecare șapte ani venea un an jubiliar. Acum, acesta era un timp măreț, și are o mare semnificație pentru oamenii de astăzi. Timp măreț!

57 Acum, robii erau pe câmp, sau oriunde s-ar fi aflat, la muncă, și poate erau aplecați sub povara supraveghetorului, a proprietarului. Și el era pe deplin domn și stăpân peste ei, pentru că avea un act legal care demonstra că acest sclav îi aparținea. Îl trata ca pe un cal, sau cum voia el. Era sclavul lui.

58 Dar, apoi, la fiecare șapte ani, era legea lui Dumnezeu, să fie un an jubiliar. Și când venea acest an jubiliar, preotul străbătea țara, sunând din trâmbiță, și fiecărui rob care fusese cumpărat cu un preț, și devenise slujitor, i se dădea privilegiul de a fi eliberat, de a se întoarce acasă, înapoi la cei dragi. Era răscumpărat înapoi, prin har. Nu trebuia să plătească nimic. Cei dragi ai lui nu trebuiau să plătească nimic. Era un act din partea lui Dumnezeu. Ce ilustrație frumoasă!

59 Astăzi, acei bărbați și acele femei, din țara noastră și de pretutindeni, s-au vândut păcatului, bând, jucând jocuri de noroc, petrecând, făcând lucruri pe care nu ar trebui să le facă, și au devenit sclavi diavolului. Ceva . . .

60 Am întâlnit o tânără domnișoară, aici, nu de mult. Ea a spus, „Frate Branham, aș da orice dacă aș putea să rup această legătură a whiskey-ului.” A spus, „Am început când eram o fetiță, ieșeam cu un băiat care bea. Am început să amestecăm băuturi, și am devenit o sclavă desăvârșită a acestui viciu. Dacă nu o am,” spune ea, „eu doar devin sălbatică. Dacă aș putea doar să scap de asta!”

61 Am spus, „Nu poți face asta singură, dar cunosc pe Cineva Care o poate rupe pentru tine. Domnul Isus Cristos a venit ca să te elibereze.”

62 Acum, dacă veți observa, în mod simbolic, acel an jubiliar se repetă acum din nou. Din când în când o trezire spirituală cuprinde țara; chiar marea trezire din Țara Galilor, s-a încheiat nu de mult. Oamenii . . . am putea merge și să avem oameni ca Billy Graham și Oral Roberts în toată țara, pretutindeni. Și nu contează cât de mult încercăm, cât de mult ne străduim să ne organizăm oamenii împreună, și să-i unim, este nevoie de Dumnezeu ca să aducă o trezire spirituală. Nu contează . . .

63 Încercăm să înființăm o organizație a Oamenilor de Afaceri Creștini. Asta este bine. Acum ei încearcă să aibă o—o asociație a slujitorilor interdenominaționali. Toate acestea sunt bune. Dar, frate, atât timp cât este vorba doar de om, nu se va alege nimic de asta. Dar este nevoie ca Duhul lui Dumnezeu să coboare în mijlocul oamenilor!

64 Acum în această mare trezire spirituală din Țara Galilor care a început, acela a fost un timp de jubileu pentru poporul galez. Acolo a început totul, doar cu o mână de oameni neșcoliți, care doar predicau Evanghelia. Și puterea și slava lui Dumnezeu a început să coboare, încât oamenii de afaceri se duceau la servicii și se așezau la birourile lor, și plângeau ca niște copii, și își închideau întâlnir- . . . afacerile lor. Plugarii pe câmp stăteau pe plugurile lor sau arau. Își opreau atelajele lor și coborau pe câmp, păcătoși înrăiți, și își ridicau mâinile spre Dumnezeu, și strigau după îndurare. Oameni care mergeau pe drumuri, și pretutindeni. Fluierele au început să sune, și toate celelalte. O trezire spirituală era în toi.

65 De asta are nevoie America în această seară. Nu are nevoie de un Billy Graham și nici nu are nevoie de un Oral Roberts. Ceea ce are nevoie în această seară este ca Duhul Sfânt să se miște în mijlocul oamenilor, vestind anul eliberării. Așa este. Nu are nevoie de o nouă organizație. Nu are nevoie de o nouă structură. Singurul lucru de care are nevoie este ca Duhul Sfânt să vină cu putere de cercetare. Ai putea predica Evanghelia până când încărunțești; ai putea face semne și minuni până când încărunțești; numai dacă Dumnezeu coboară în mijlocul oamenilor și începe să se miște.

66 Ei bine, când a început acea trezire spirituală, un lucrător s-a dus într-un loc unde era un podeț care traversa drumul. Și s-a oprit. . . și-a oprit calul, și a trecut peste acest podeț, și a spus, „Dumnezeule Atotputernic, acest oraș de aici este tot întinat." A zis, „Fă ca fiecare bărbat, femeie, băiat sau fată, care trece peste acest podeț, să cadă sub cercetarea Duhului Tău." S-a dus și a luat un războinic bun și credincios, și l-a pus dedesubt acolo să se roage. El a rămas acolo, zi și noapte, postind și rugându-se.

67 A mers mai departe în oraș, și a cerut permisiunea să ceară binecuvântarea la masă, înainte ca cina să fie servită. A spus, „Bine."

68 S-a ridicat și a spus, „Doamne Dumnezeule, fă ca fiecare bărbat și fiecare femeie care stă la această masă, să fie cercetat."

69 Și s-a spus, și s-a scris prin ziare că, „Oamenii treceau peste acel podeț, își opreau caii pe drum, și începeau să plângă și să strige." „Bărbați și femei veneau la masă, se așezau, își luau mâncarea și o dădeau la o parte, și plângeau, strigau și se pocăiau."

70 De o astfel de trezire spirituală avem nevoie în această seară, unde Dumnezeu se mișcă în mijlocul oamenilor.

71 Noi putem începe o adunare, putem face semne și minuni. Observ acest lucru aici. Ies, și uneori, în adunare, orbii văd, surzii aud, oamenii se apropie și privesc, spunând, „Este minunat." Când trezirea se termină, nu mai auzi nimic despre ei. Se întorc imediat la vechile obiceiuri, „Ei bine, da, eu cred în asta."

72 Ceea ce ne trebuie, în această seară, nu este un predicator nou. Ceea ce ne trebuie este Duhul Sfânt, să vină în mijlocul oamenilor, să înceapă să-i stârnească, făcându-i să flămânzească și să înseteze după neprihănire. „Ferice de cei ce flămânzesc și însetează după neprihănire, căci ei vor fi săturați." Oriunde ar fi, este nevoie de Duhul Sfânt ca să facă acest lucru.

73 Acum, în aceste zile când acești preoți. . . Îl luau pe omul acela, care poate săpa în câmpul de porumb; stăpânul trecea pe acolo, lovindu-l cu biciul, „Grăbește-te odată acolo! Trebuie să te grăbești cu asta!"

74 Dar de îndată ce suna acea trâmbiță, omul acela putea să arunce sapa jos și să spună: „Nu voi mai săpa cu ea niciodată." Și acel supraveghetor, acel stăpân de sclavi, avea interdicție să se mai atingă de el, pentru că era liber. De ce? Pentru că el auzise vestea cea bună. Jubileul începuse. Ispășirea fusese făcută, și toți robii puteau pleca liberi.

75 Îmi amintesc, de mine însumi, o, vai, când am auzit acea veste bună venind în inima mea. Pe când eram băiețel păcătos, întins pe patul de spital, doctorul a spus: „Mai ai încă trei minute de trăit." Am auzit un sunet din Cer, care mi-a spus că anul jubiliar a început.

76 L-am acceptat pe Domnul Isus, am rupt toate cătușele păcatului, și i-am spus diavolului: „Nu-mi mai poți face niciun rău, pentru că mi-am predat viața lui Cristos Isus, și nu mă mai poți biciui." De atunci, el m-a intimidat, de multe ori. Dar nu a mai putut să mă atingă de atunci, pentru că el este doar un înșelător. Îi pot auzi biciul plesnind și trosnind, și așa mai departe, dar nu are niciun efect. Pentru că el nu mă mai poate prinde, pentru că acum îi aparțin Domnului. Așa este.

77 Acum observăm că acest om, după ce a fost liber să plece, era liber, să se întoarcă la casa lui, să se întoarcă la cei dragi ai lui, să se întoarcă la soția și la copiii lui. Era liber. Nu mai trebuia să fie rob niciodată.

78 Dar iată tragedia. Dacă acel om nu dorea să se mai întoarcă și voia să rămână acolo, atunci acest stăpân venea la el și îi spunea: „Dorești să rămâi robul meu?" „Da." Atunci îl duceau la templu, vesteau lucrul acesta înaintea oamenilor, ca mărturie publică, îi puneau urechea pe stâlp, și cu o sulă, îi însemnau urechea. Atunci el nu mai putea fi liber niciodată. Trebuia să fie rob cât timp trăia. Trebuia să continue să-l slujească pe acest stăpân de sclavi cât trăia, dacă el respingea în mod voit chemarea și ocazia de a fi liber.

79 Acum fiți foarte atenți doar pentru un moment. În ultimii patruzeci de ani, în Statele Unite ale Americii, a avut loc o revărsare constantă și puternică a Duhului Sfânt, lucrând în mijlocul oamenilor și al fiecărui individ, făcând semne și minuni, și tot felul de miracole. Oameni care au fost ridicați, din starea de prostituție, din starea de copii nelegitimi, și așa mai departe, fiind transformați în oameni integri și Creștini. Au fost unii care erau orbi și au căpătat vederea. Urechile surzilor au fost deschise. Marele timp de jubileu pentru cei bolnavi și suferinzi, pentru cei care au fost legați de diavolul! În toate privințele, fie că a fost bolnav, fie că a fost orb, fie că a fost olog, au fost mii de mii de miracole săvârșite printre oameni. A fost o trezire în permanență în biserici, în ultimii patruzeci de ani, a botezului cu Duhul Sfânt. Și s-a ajuns la un timp în care, ca națiune în ansamblu, și ca indivizi, și ca grupuri de biserici, L-am respins. Noi am plecat și L-am respins.

80 Acum partea rea este, prieteni, că dacă întristați Duhul Sfânt de prea multe ori, atunci ați trecut linia de separare. Ajungeți într-un loc unde nu mai rămâne nicio pocăință pentru voi, și veți fi pecetluiți în împărăția întunericului, unde nu-L veți mai vedea niciodată pe Domnul Isus. Nu veți mai vedea niciodată speranța Vieții, și veți fi însemnați definitiv și pentru totdeauna. Ce avertisment solemn! O, sper ca Duhul Sfânt să-l întipărească adânc în inima voastră.

81 Voi, cei care stați la răscruce de drumuri. Voi, cei care v-ați gândit, de multe ori, „Mi-ar plăcea să fiu un Creștin pe deplin

predat, dacă aș putea doar să mă hotărăsc când să fac acest lucru." Oh, fratele meu, soră, îți dai seama că aceasta ar putea fi ultima ocazie pe care o vei mai avea vreodată pentru a deveni așa? Ar putea fi ultima seară în care vei mai avea ocazia să devii un Creștin credincios. S-ar putea ca, începând din această seară, să fi respins Mesajul lui Dumnezeu pentru ultima oară. Atunci vei fi, în ochii lui Dumnezeu, însemnat ca lepădat de credință.

82 În zilele din urmă vor exista doar două clase de oameni. Ambele vor purta un semn.

83 Semnul lui Dumnezeu este botezul cu Duhul Sfânt, fără nicio umbră de îndoială. Am predicat acest lucru nu de mult, chiar aici. Cu ajutorul Duhului Sfânt, și prin Cuvântul lui Dumnezeu, am dovedit că pecetea lui Dumnezeu este botezul cu Duhul Sfânt. Efeseni 4:30 spune, „Să nu întristați Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți până în ziua răscumpărării voastre." Fără Duhul Sfânt, nu sunteți pecetluiți. Însă Duhul Sfânt este Pecetea lui Dumnezeu.

84 Și atunci, toți cei care nu au fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, au primit semnul fiarei. Și semnul fiarei este un semn al lepădării de credință, adică respingerea Duhului Sfânt. Înțelegeți ce vreau să spun?

85 Apoi, când vine anul de jubileu, sau răsunetul, când oamenii primesc Duhul Sfânt; și voi în mod deliberat și cu bună știință Îl respingeți, Dumnezeu nu mai are, sau nu mai are nicio obligație să vă mai vorbească vreodată. Atunci veți fi însemnați definitiv, toate acele simboluri vechi ale Vechiului Testament, sunt doar simboluri și umbre ale celui Nou. Și a-L respinge pe Cristos, și a-L refuza, după ce El a bătut la ușa ta, ești pe o linie de pericol de a fii însemnat prin găurirea urechii. „Credința vine prin auzire, auzirea Cuvântului lui Dumnezeu." Și Dumnezeu îți va pune un văl peste urechi, astfel încât să nu mai poți înțelege niciodată. Și nu vei face nimic altceva decât să critici Evanghelia cât vei trăi; și apoi vei muri și vei fi pierdut pentru totdeauna. Ce timp minunat, în timp ce este vremea jubileului, în timp ce ușile sunt deschise! Vă dați seama că același botez cu Duhul Sfânt . . .

86 De patru, sau cinci, șase ani, studiez istoria cu privire la Duhul Sfânt, știind că acest moment care se apropie acum de mine, urma să vină, când voi lăsa deoparte serviciile de vindecare ca prim lucru, pentru o vreme, și voi predica Evanghelia! Așa este. Primul lucru pe care a trebuit să-l fac . . .

87 Oamenii spun, „De ce nu faci *asta*? De ce nu faci *aia*?"

88 Primul lucru pe care a trebuit să-l fac cu acel dar Divin, a fost să câștig inimile oamenilor. Dacă nu le-aș fi câștigat inima, ei nu m-ar fi ascultat. Acum Dumnezeu a confirmat acest lucru, și acum ei mă cred. Au văzut că lucrurile care au fost spuse s-au împlinit, cuvânt cu cuvânt. Au văzut puterea lui Dumnezeu mișcându-se și făcând exact acele lucruri. Acum ceea ce spui, ei

vor crede. Acum primul lucru pe care a trebuit să-l aflu a fost despre ce anume vorbeam, pentru că Dumnezeu mă va trage la răspundere pentru asta în Ziua Judecății. Acesta este adevărul.

89 Botezul cu Duhul Sfânt a căzut, pentru prima dată de la Cincizecime, în Rusia, acum o sută de ani. Așa este. Este istoria. Și au avut botezul Duhului Sfânt, și au făcut semne și minuni, acum o sută de ani; și L-au respins ca națiune, și I-au întors spatele. Și când au făcut acest lucru, s-au întors acum împotriva lui Dumnezeu, împotriva religiei, și au devenit comuniști, reci, cu inimi împietrite. Dacă tu nu vrei să-L asculți pe Dumnezeu, El te va lăsa în voia unui duh care te va condamna, vei fi lăsat în voia unei minți blestemate, ca să crezi o minciună și să fi osândit prin ea. Chiar acolo se află Rusia în această seară, osândită în ochii lui Dumnezeu, pentru că nu a primit mesajul jubileului despre botezul cu Duhul Sfânt. Au fost lăsați în voia unei minți blestemate. Au crezut o minciună, și sunt osândiți prin ea, în ochii lui Dumnezeu.

90 Următorul loc în care S-a revărsat a fost în Turcia, și Turcii L-au respins. Și i-au răstignit, i-au aruncat în cisterne și așa mai departe, cu săbii înfipte *așa*, pe acei Armeni și așa mai departe, i-au ucis cu sutele. Și uitați-vă unde se află Turcia în această seară. A rămas în urmă!

91 Acum, fratele meu, America a avut parte de patruzeci de ani de predicare apostolică de modă veche, anul jubiliar. Și dacă nu Îl vor primi ca națiune, și mă tem că nu o vor face, atunci vor fi pecetluiți afară, în întuneric, într-o lepădare totală de credință. Toate denominațiunile noastre, sunt bune, dar, frate, Dumnezeu nu se uită la denominațiuni. El se uită la indivizi. Creștinismul nu este o denominațiune. Creștinismul este o viață pe care o trăiește un individ. Amin.

92 Într-o zi, AȘA VORBEȘTE DUHUL SFÂNT din Cuvântul lui Dumnezeu, că, „America în întregime, îl va respinge pe Dumnezeu, și va primi semnul fiarei conform capitolului 13 din Apocalipsa.” Și ne îndreptăm spre acest lucru. Dumnezeu nu poate lăsa nicio națiune. . .

93 Dumnezeu nu caută la fața națiunilor. Nu caută la fața oamenilor. El îi cheamă pe toți cei care vor. Și dacă o națiune ar înflori și ar face toate aceste lucruri și ar rămâne în picioare, acel imperiu ar dăinui pentru totdeauna.

94 Dar fiecare imperiu al lumii va fi dărâmat la venirea Pietrei dezlipite din munte, fără ajutorul vreunei mâini, care va sfărâma toate împărățiile lumii. Iar Cristos va domni și va stăpâni, și domnia Lui nu va mai avea sfârșit. „Numele Lui va fi numit Sfetnic, Prinț al Păcii, Dumnezeu puternic, Părinte al veșniciilor. Și domnia va fi pe umerii Lui, iar Împărăția nu va avea sfârșit.” Aceasta este Împărăția lui Dumnezeu care va veni cu putere și demonstrație, dar tot restul lumii va fi zdrobit și sfărâmat. Ei Îl

vor respinge. Națiunile Îl resping, bisericile Îl resping, indivizii Îl resping; pentru ca Dumnezeu să poată judeca națiunile, să poată judeca bisericile, să poată judeca indivizii. Căci un om care ajunge la Adevăr și nu umblă în Adevăr, atunci el, conform Scripturii, el a hulit, sau a respins Duhul Sfânt al lui Dumnezeu și a pierdut Ziua Răscumpărării.

95 Prieteni, când umblați pe aici, și lucrurile pe care le aveți . . . Purtăm haine bune, cele mai bune haine. Cei mai bine îmbrăcați oameni din lume sunt Americanii. Cei mai bine hrăniți oameni din lume sunt Americanii. Conduc cele mai bune automobile din lume. Au cei mai mulți bani dintre toți oamenii din lume. Așa este. Avem ce este mai bun din întreaga lume. Avem unele dintre cele mai bune biserici din lume. Avem unii dintre cei mai buni oameni din lume. Și totuși, în toate acestea, ca națiune în ansamblul ei, se îndepărtează treptat de Dumnezeu, pentru că ne-am bazat pe indivizi, ne-am bazat pe denominațiuni, ne-am bazat pe națiuni.

96 Nu de mult, am întrebat un om, am spus, „Ești Creștin?"

97 El a spus, „Vreau să înțelegi că sunt American. Aparțin unei națiuni Creștine." Ei bine, asta nu înseamnă absolut nimic.

Pe o fată am întrebat-o, „Ești Creștină?"

98 Ea a spus, „Vreau să înțelegi bine, tinere, că eu aprind o lumânare în fiecare seară."

99 Ce relevanță are câte lumânări aprinzi? Ce relevanță are cât de mult trăiești în această națiune? Ce relevanță are din ce biserică faci parte? „Dacă un om nu se naște din nou din Duhul lui Dumnezeu, nu va vedea Împărăția lui Dumnezeu." Acesta a fost subiectul de avertizare al Domnului nostru Isus Cristos.

100 Prietenii mei, nu știți cât de mult vă iubesc. Nu vă dați seama că atunci când sunt . . . că eu nu încerc să vă mustru doar pentru că sunt la amvon; ar însemna că profit de voi.

101 Dar ceea ce vă spun în această seară este: Primiți avertismentul Evangheliei! Fugiți la Cristos! Lăsați deoparte totul! Nu o așteptați pe domnișoara Jones, nu așteptați ca acest lucru să înceapă în biserică, începeți în voi înșivă, chiar acum. Căci s-ar putea să vină timpul când Dumnezeu te va sorti să fii sclav pentru tot restul vieții tale, la un păcat de care ai fost legat atât de mult timp. Indiferent de preț!

102 Cineva a spus, nu de mult, a spus, „Dar, Frate Branham!" Această persoană este cu adevărat sinceră, în ce trăia persoana respectivă, trăind în păcat. „Oh," a spus, „Sunt sincer. Eu cred în Domnul Isus Cristos."

103 Am spus, „Dacă ești sincer, atunci dovedește că ești sincer. Renunță la păcatul în care trăiești."

„Oh," a spus, „vezi tu, sunt atât de multe lucruri la mijloc."

Am spus, „Am crezut că ești sincer.”

104 Voi spuneți, „Ei bine, am de făcut *asta*. Am de făcut *aia*.” Cel mai vital lucru pe care îl poți face este să vii la Isus Cristos, indiferent de ce ai de făcut. Ce poate fi mai important decât—decât să fii născut din nou?

105 Fiecare dintre voi știe că, într-o zi, veți fi doar un craniu și o grămadă de oase care vor zăcea sub acest lut de pe aici. La fel de sigur cum stați voi aici pe scaune în această seară, vă îndreptați spre acea zi. Așa este. Cât de sinceri ar trebui să fiți atunci? Înțelegeți ce vreau să spun? Poate că veți începe într-o oră de acum. La anul pe vremea aceasta, s-ar putea să nu mai fie nici măcar o bucată de carne pe oasele voastre, în următoarele douăsprezece luni. S-ar putea să nu mai fie nicio picătură de viață în trupul vostru, în următoarele douăzeci și cinci de minute. Iar din acel moment, până când veacurile nesfârșite vor înceta să mai fie, nu va mai fi. Starea în care pleci, aceea este starea în care vei rămâne pentru totdeauna.

106 Deci dacă ești căldicel, frate, acela este cel mai periculos loc în care te-ai putea afla: o stare de căldicel. Isus a spus, „Fii fie în clocot fie rece. Fie ești de partea Mea, cu toată inima ta, fie ești împotriva Mea.” Dacă tu trăiești doar o viață destul de bună, asta nu va conta niciodată. Zdrențele tale de neprihănire proprie nu vor rezista niciodată în Ziua Judecății. Așa este.

107 Tu spui, „Ei bine, eu aparțin unei biserici.” Nu are nicio legătură cu acest lucru. Cred că ar trebui să aparții unei biserici, lucrul acesta este bun, însă nu are nicio legătură cu mântuirea.

108 Exact așa cum am spus azi dimineață, omul a mers peste tot, încercând să-l găsească pe Isus Cristos; El era deja în inima lui. Acele lucruri pe care le-a făcut, strigătele de laudă și vorbirea în alte limbi și așa mai departe, aceste lucruri sunt bune, dar sunt atributele lui Cristos care este acolo în primul rând. Vedeți? Trebuie să-l primiți pe Cristos *aici* mai întâi, apoi acele lucruri vor avea loc. Dar puteți face asta, fără să-l aveți pe Cristos, și atunci în ce fel de situație vă aflați?

109 Acum, eu am văzut păgâni strigând. Așa este. Am văzut oameni umblând de colo-colo și făcând tot felul de lucruri atât de ciudate, încât ai, încât ai putea crede orice. I-am văzut scoțând o frânghie dintr-un sac, *așa*, făcând abracadabra pe ea, și frânghia să stea perfect dreaptă în aer. Luând o cobră mare, și ea atacă, fie că are colți, fie că nu; aruncând o cârpă acolo, și am văzut cum i s-au prins colții în cârpă. Învârtindu-se pe acolo, i-a pus puțină muzică, a vrăjit-o, și a înfășurat-o în jurul gâtului. Cobra aceea doar se uita la el, se comporta de parcă urma să-l atace, apoi s-a retras. Nu vă apropiați de ea; v-ar ucide.

110 Și i-am văzut stând acolo și mergând pe paturi de foc, când cărbunii erau deja incandescenți. Își dădeau jos hainele de pe ei, pășeau direct prin acei cărbuni aprinși fără să li se întâmple

nimic, fără absolut nicio vătămare. Să intre într-un ţarc mare, plin de cioburi de sticlă pisate şi aşezate în sus *aşa;* să alerge şi să sară cu toată forţa în el, şi să se întindă acolo şi să se rostogolească de pe o parte pe alta, şi apoi să se ridice fără nicio tăietură pe trup; şi să sară înapoi afară. Aceea este credinţă, dar, frate, aceea nu este mântuire. Nu, domnule. O, ce căi şirete are diavolul ca să-i amăgească pe oameni.

111 Mântuirea este o lucrare individuală cu Dumnezeu Atotputernicul, prin Isus Cristos, Domnul.

112 Oh, de ce avem nevoie în această seară, prieteni, este de una dintre acele adunări de modă veche pe care le aveam cu ani în urmă, care să străbată toată naţiunea. Unde, oamenii mergeau acasă, îşi puneau rânduială în căminul lor, scoteau lucrurile rele din casele lor, opreau toate nimicurile din fiecare parte a casei. Fiecare casă, toate erau puse în perfectă rânduială. Se lăsau de răutăţi. Nu mai înşelau. Se lăsau de minciună. Trăiau în mod cinstit şi cumpătat unii cu alţii; trăiau aşa cum ar trebui să trăiască Creştinii. Acesta este felul de religie.

113 Şi, astăzi,. . . acelaşi fel de religie pe care îl avem noi, s-a ramificat şi s-a ramificat până când a ajuns să fie atât de modelat, încât a devenit aproape un spectacol de tip Hollywood. Acum, ştiţi că acesta este adevărul. Şi intrăm într-un loc, organizăm o mare formaţie muzicală, cântăm muzică, ne comportăm nesăbuit şi ne comportăm, pretinzând, că suntem Creştini. Dar du-te la ei şi calcă-i pe bătături o singură dată, şi vezi ce reacţie primeşti. Vedeţi?

114 Creştinismul este îndelungă răbdare, bunătate, smerenie, blândeţe, răbdare. Aşa este? „Cristos, când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri." Aşa este? Creştinismul este o viaţă pe care o trăieşte un om. Este o experienţă personală. Nu. . .

115 Dar unii spun, „Deci tipul *ăsta*, ştiu că omul acesta face *asta*. Ştiu că el poate—se poate ruga pentru bolnavi şi aceştia vor fi vindecaţi." Asta nu înseamnă că el este Creştin. Credinţa poate face orice.

116 Şi dacă aţi putea ajunge la locul acela, ca Creştini, micul nostru grup de aici de la tabernacol, voi toţi, dacă aţi vedea doar cum vrăjitoarele şi vrăjitorii fac minuni. Sigur, ei fac.

117 Şi ei au toate manifestările pe care le produce Creştinismul, dar ei nu pot fi Creştini. Urmăriţi-le viaţa, vedeţi ce fac.

118 Oamenii din acele locuri acceptă chiar şi să trăiască cu alte femei, curvia, ca religie, şi aceiaşi oameni fac semne şi minuni. Nu în. . .

119 Există un lucru pe care nu îl pot face. Există doar un singur lucru pe care nu am putut niciodată să-l văd făcut de niciun vraci sau altceva. Ei pot face minuni, cum ar fi această frânghie să stea dreaptă. Ei pot trece prin foc, pot vrăji focul. Şi ei pot

face lucruri de felul acesta. Dar nu pot să-i vindece pe oameni. Este ciudat. Ei pot arunca blesteme peste oameni, și bolile vor veni peste oameni. Dar nu pot să îndepărteze blestemul și să-i vindece.

120 Așa a fost de-a lungul vremurilor Biblice. Când Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, ei puteau să aducă răni și bube, dar nu au putut să le îndepărteze. Au putut să aducă muște și păduchi, dar nu au putut să-i îndepărteze. Căci Domnul este Cel Care vindecă bolnavii. Ei pot dansa în duhul, i-am văzut de foarte multe ori. Ei pot avea tot felul de trucuri, dar nu pot să-i vindece pe bolnavi, și nu pot să trăiască o viață de Creștin. Acesta este un lucru pe care ei nu îl pot face.

121 Astfel devine o chestiune individuală pentru fiecare bărbat și fiecare femeie, pe măsură ce vedem toate aceste lucruri false, și Biblia spune că, „Cele două duhuri vor fi atât de asemănătoare, în zilele din urmă încât ar înșela chiar și pe cei Aleși, dacă ar fi cu putință." Așa este. „Cristoși falși, duhuri false care se ridică, făcând semne și înșelând pe mulți." Așa este. Dar, „Oile Mele cunosc Glasul Meu. Pe un străin nu îl vor urma." O, în ce zi trăim! Și timpul jubileului este aproape de sfârșit.

122 Ascultă, prietene, în această seară, dacă ești aici fără Cristos și nu-L cunoști . . . Cu adevărat sigur în inima ta, sigur de asta, fără nicio umbră de îndoială că Cristos este în inima ta, bine. Dar dacă spui, „Ei bine, Frate Branham, am izbucnit în lacrimi odată când eram la altar." Nu te baza pe asta. Tu spui, „Ei bine, îți spun Frate Branham, eu—eu m-am simțit foarte bine, odată. Am dansat în Duhul, prin toată clădirea." Nu te baza pe asta. Vezi? Spui, „Ei bine, m-am rugat pentru un om odată, si el s-a vindecat." Nu te baza pe asta.

123 Lucrul pe care să te bazezi este să știi că, atunci când Cristos este în inima ta, atunci când vin marile încercări și necazuri, El rămâne la fel de dulce pentru tine. Tu mergi înainte exact la fel. Dacă totul merge prost, și toată lumea este împotriva ta și toate lucrurile se întorc în această direcție, tu rămâi la fel de blând și plin de dragoste. Totul este în regulă. Mergi drept înainte. „Și voi, duhul vostru, adeverește împreună cu Duhul Lui, că sunteți fii și fiice ale lui Dumnezeu." Dacă lucrul acesta nu rezonează în sufletul tău, în această seară, prietene, să nu fim însemnați în afara Împărăției lui Dumnezeu. Să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu.

124 Și când un om este o dată însemnat că aparține Împărăției lui Dumnezeu, el este pecetluit până la sfârșitul călătoriei lui. „Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți până în Ziua Răscumpărării voastre."

125 Acum, noi avem un obicei de modă veche în ceea ce privește chemarea la altar, acela de a aduce oamenii în față la altar. Slăvit să fie Dumnezeu pentru asta. Acesta este un lucru bun, de modă

veche, pe care biserica Metodistă l-a început cu ani în urmă. Și a avut un . . . A fost bun; și este la fel de bun și astăzi.

126 Dar nu este necesar să vii la altar pentru a deveni Creștin. Nu au avut așa ceva în timpul zilelor Bibliei. Ei pur și simplu îi socoteau ca fiind credincioși. Nu au făcut niciodată o chemare la altar; în întreaga epocă apostolică, nu au existat chemări la altar. Ei au spus, „Toți cei ce au crezut au fost botezați." Așa este? Au devenit credincioși.

127 Când ești pe deplin convins că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu și este în inima ta, acum, nu în imaginația ta, ci în inima ta, Ceva răsună acolo jos, și spune, „Acum sunt mântuit," asta e tot ce ai nevoie, chiar acolo, frate. Mărturisește lucrul acesta cu tărie, și lasă cuvintele tale să mărturisească. Și apoi urmărește; urmărește-ți viața din acea clipă înainte. Așa cum porumbul nu ar putea niciodată să rodească scaieți, tot așa nici acel om nu ar putea să mai aducă roade rele. Va trebui să rodească roade bune.

128 Isus a spus, „Cine ascultă Cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis are Viață veșnică, și nu va veni la judecată; ci a trecut din moarte la Viață." Asta pentru că tu crezi, nu îți imaginezi, ci crezi. A devenit un gând în inima ta. Următorul lucru: l-ai exprimat ca pe o mărturisire. „Pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu și a sfinților Îngeri." Atunci ceva se ancorează. Aceasta este realitatea.

129 Dar ceea ce am fost învățați, prietene, ne-a scos total de pe linie. Am fost învățați, Metodiștii au învățat, la început, spuneau, „Frate, când ajungeau în stadiul în care puteau să strige de bucurie, aveau sfințirea, aveau totul asigurat." Dar, pe parcurs, s-a dovedit că lucrurile nu au funcționat prea bine. Așa este.

130 Când Nazarinenii au putut să strige de bucurie, să ridice mâinile, să alerge în sus și în jos pe culoare, ei spuneau, „Asta este." Și mulți dintre ei strigau de bucurie și alergau în sus și în jos pe culoare, dar ieșeau și trăiau oricum, așa că au înțeles că nu Asta era.

131 Apoi a apărut mișcarea Penticostală, când Dumnezeu a început să restaureze darurile, pentru biserică și au început să vorbească în alte limbi. Ei au spus, „Asta este. Acum S-a primit. Suntem asigurați acum." Dar au aflat că nu-L aveau. Așa este. Oamenii vorbesc în alte limbi și trăiesc oricum.

132 Frate, despre ce este vorba, este să fii sigur! Acum, strigătele de bucurie sunt bune. Eu cred în sfințire; da, domnule, nu în a mea, ci în a Lui. Vedeți? Așa este. Nu sfințirea mea, ci a Lui. Când El, Duhul Sfânt, își pune sfințenia Lui aici, este sfințenia Lui, nu a mea. Eu sunt un păcătos, dar El este Domnul.

133 Acum, eu cred în sfințire, cred în strigătele de bucurie, cred că un om care are nașterea din nou va avea un anumit fel de manifestare. Așa este. Cred în vorbirea în alte limbi. Cred în tălmăcirea limbilor. Cred în vindecarea bolnavilor. Cred în prorocire. Cred în facerea de minuni. Dar toate aceste lucruri sunt ceva ce urmează după ce L-ai primit pe Domnul Isus Cristos.

134 Ceea ce noi am tot încercat să spunem este: „Când strigă, L-a primit. Când proorocește, L-a primit." Dar asta nu înseamnă că L-a primit. Să culegi un măr dintr-un pom nu înseamnă că ai pomul. Vedeți? Ai primit doar un atribut al pomului. Și asta este ceea ce a cauzat toată problema. Dar odată ce Cristos este experimentat în inimă, toate celelalte lucruri au loc în mod automat.

135 Ca acum, când vine iarna. Toți copacii își vor pierde frunzele în afară de stejar. El își va păstra frunzele. Când vine primăvara, acelea sunt doar niște frunze vechi și moarte. Nu trebuie să mergi afară și să smulgi tu frunzele pentru ca cele noi să poată crește. Lasă doar ca noua viață să apară, și cele vechi vor cădea de la sine și altele noi vor încolți.

Exact așa stau lucrurile și cu Creștinismul.

136 Să-l primești pe Isus Cristos, nu...I-am auzit pe oameni spunând, „Ei bine, slavă lui Dumnezeu, eu în trecut înjuram. Puteam să înjur de să-i sară omului pălăria de pe cap. Și m-am lăsat de înjurat, știu că sunt un Creștin." Nu, nu ești, prin asta. Nu, domnule. „Înainte beam, dar m-am lăsat de băut." Acesta este un lucru bun. Dar este doar un lucru moral, de care *tu* te-ai lăsat.

137 Dar a-L primi pe Isus Cristos înseamnă a primi Persoana Lui în inima ta. Te face să mori față de lucrurile lumii, și Cristos trăiește în tine. Vedeți? Poți cu siguranță să te lași de băut și totuși să nu fi Creștin. Poți să păzești toate cele Zece Porunci și totuși să nu fii Creștin. Pentru că, dacă cele Zece Porunci te-ar fi putut mântui, Isus nu ar mai fi trebuit să moară. Dar Isus a murit ca El să îți poată da Viață veșnică. Și iată ce este: este Duhul Sfânt care trăiește în tine; nu păzirea unor legi sau facerea unor fapte, sau alte lucruri de felul acesta. Acelea sunt fapte. „Căci nu prin fapte sunteți mântuiți; ci prin har sunteți mântuiți, prin credință."

138 Atunci dacă, în inima ta, L-ai primit pe Domnul Isus, ești în pace cu El. Urmărește-ți cu atenție viața. Vă voi spune ce fel de Creștini îmi place să văd. Când merg ei pe stradă, să spună, „Acum, priviți, îl vedeți pe omul acela care merge pe acolo? Ei bine, el este un Creștin. Nu fac parte din biserica lui, dar, frate, el este un Creștin. Vă spun eu, l-am văzut în situații dificile. O vedeți pe femeia aceea de acolo? Da, domnule. Ei bine, s-ar putea să nu fie atât de populară printre femei, dar ea este o Creștină. Vă

spun, ea este o Creștină." Tot orașul să spună, „Iată o Creștină." Vor ști. Biblia spune că sunteți pecetluiți.

139 Ați pus vreodată o pecete pe ceva? Îl iau în felul *acesta* și pun o pecete. Îl presează. Este pe ambele părți.

140 Ei te văd venind și te văd plecând. Așa este? Ești un Creștin, în întregime, pecetluit de Duhul lui Dumnezeu. Ei știu ce ai fost. Așa este. Este o presare, o însemnare, o pecetluire. Este exact adevărul. Acum, acela este momentul când ești pecetluit în Împărăția lui Dumnezeu.

141 Dacă acel document este vreodată pecetluit legal, de către un notar public, și numele lui este semnat pe acesta, are valoare legală atâta timp cât acel document există, frate. Așa este. Este adevărat?

142 Și dacă un om se naște vreodată din Duhul lui Dumnezeu, nu o prefăcătorie ci cu adevărat umplut cu Duhul lui Dumnezeu, El l-a pecetluit acolo înăuntru până în Ziua răscumpărării lui. El va fi ca Cristos, astăzi; el va fi ca Cristos, mâine; el va fi ca Cristos, poimâine. În încercări, el este ca Cristos; în necazuri, el este ca Cristos; în foame, el este ca Cristos; în bucurie, el este ca Cristos. Oriunde l-ai vedea pe el sau pe ea, ei sunt ca Cristos, pentru că sunt pecetluiți de Duhul Sfânt. Vedeți ce vreau să spun? Nu este de la duhul vostru.

143 Frate, soră, nu vă jucați cu Dumnezeu prea mult, căci s-ar putea să vină vremea când momentul jubileului va trece pe lângă ușa ta. Atunci ești dus la stâlpul diavolului și îți va fi găurită urechea și nu mai poți auzi Evanghelia glorioasă. „Ce vrei să spui?" Nu îți va mai păsa de Ea. Știți ce este hula împotriva Duhului Sfânt? Este să-L respingi. Așa este.

144 Când au hulit ei împotriva Duhului Sfânt? Când l-au respins pe Isus Cristos și L-au numit Belzebut. Și chiar despre lucrările pe care le făcea El, au spus: „Le faci cu ajutorul lui Belzebut." Isus le-a spus acelor oamenilor, că, ce au făcut ei. Ei nu L-au crezut.

145 Și dacă un om refuză să creadă Adevărul atunci când Adevărul îi este prezentat, și refuză să-L creadă, atunci totul s-a terminat. Este sigur.

146 Așa că dacă nu îl cunoști pe Domnul în această seară, nu mai mult decât o mică experiență pe care ai avut-o. Dacă nu îl cunoști pe Domnul ca Mântuitorul cel minunat, bun și iubitor; nu vrei în această seară, chiar acum? Nu trebuie să vii la altar; poți veni dacă vrei. Dar dacă nu Îl cunoști . . .

147 Ascultă-mă doar un minut, dacă am găsit favoare în ochii tăi, ca fratele tău, dacă crezi că sunt slujitorul Lui. Acum, spun asta într-un mod puțin mai personal, dar o fac cu un scop. Dacă crezi că am fost în legătură cu Dumnezeul Atotputernic, dacă crezi asta, ascultă-mă acum. Să nu lași să te prindă răsăritul soarelui

până nu s-a ancorat ceva în inima ta cum că ești un Creștin, cum că ești în pace cu dușmanul tău, că ești în pace cu Dumnezeu.

148 „Deci fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul Isus Cristos." Romani 5:1. „Deci fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos."

149 Dacă ai vrăjmășie împotriva vreunui vecin sau împotriva altcuiva care ți-a făcut rău, și acea persoană ți-a făcut rău; dacă tu, în inima ta, nu poți iubi acea persoană, nu te baza pe acea experiență. Trebuie să-i iubiți pe cei ce nu vă iubesc. Dacă îi iubiți pe cei ce vă iubesc și păcătoșii fac la fel. Dar acum, nu trebuie să vă comportați ca și cum ar fi un act religios, ci trebuie să o faceți din toată inima.

150 Ceea ce v-am cerut să vă rugați pentru mine, zilele trecute, sau azi dimineață, pentru mine. Am ajuns să critic oamenii, cum se îmbracă femeile, și lucruri de genul acesta. Nu vreau să fiu așa, este greșit. Acum mărturisesc, chiar aici, că am greșit. Și am văzut slujitori mergând și făcând lucruri care nu sunt Scripturale, și eu spun, „Asta este greșit." Cine sunt eu să-i judec? Dumnezeu este Judecătorul lor. Dumnezeule, ia acest duh de la mine. Lasă-mă să fiu ca Domnul Isus. Acela . . .

151 Și dacă . . . acest lucru este adevărat, fratele meu, ascultă, într-o bună zi, într-o bună zi, nu vei mai avea ocazia să mai fii în biserică.

152 Când plec și mă întorc, soția mea îmi spune, „Îl cunoști pe *Cutare-și-cutare*?"

„Da."

„Știai că a murit zilele trecute?"

153 Aici, un vechi prieten de-al meu, cu care m-am jucat când eram copil, Will Edgar King. A fost amicul meu, de când eram mic. Am fost mereu împreună. Am dormit împreună. Am trăit și am pescuit împreună, de copii mici, și am crescut așa. Și în timp ce eram în străinătate . . . Un tânăr, un tânăr voinic care fusese vindecat odată, prin vindecare Divină, mergea pe drum și a murit instantaneu în urma unui atac de cord. Cine s-ar fi gândit vreodată, „Will Edgar King"? Cu vreo opt sau zece ani mai tânăr decât mine, un flăcău voinic, de vreo optzeci de kilograme, care mergea pe drum, întruchiparea sănătății; un tânăr cu o soție minunată, trei sau patru copilași, și pur și simplu s-a prăbușit. El era cumpărătorul principal pentru toate supermarketurile din sud. O poziție bună, o casă frumoasă, o familie minunată, dar a fost luat *așa*. [Fratele Branham a pocnit din degete—Ed.]

Frate, Dumnezeu . . . Sufletul lui este în mâinile unui Dumnezeu drept, care îi va da o judecată dreaptă.

154 Noi stăm aici, în această seară. Numai Dumnezeu știe unde vom fi mâine dimineață. Acum, dacă nu ești în rânduială cu

Dumnezeu. . . În timp ce ne rugăm, chiar acum în inima ta; nu mie, nu oamenilor, ci în inima ta, înaintea lui Dumnezeu, spune, „Doamne Isuse, eu nu am fost serios. Dar, în această seară, simt în inima mea că acesta este momentul în care vreau să Te accept pe deplin ca Mântuitor al meu. Și de acum înainte, prin harul Tău, voi privi direct spre Calvar, și voi trăi o viață dreaptă de Creștin."

Să ne rugăm.

155 Tată Ceresc, pe care Îl iubim și în care ne încredem, știind acest lucru, în calitate de slujitor, de preot care le slujește oamenilor în lucrurile duhovnicești, stând aici în această seară între cei vii și cei morți, știind acest lucru, că într-o bună zi, fără nicio umbră de îndoială, va trebui să răspund pentru fiecare cuvânt, la Scaunul de Judecată al lui Cristos. Văzând bărbați și femei aici, oameni minunați, care ar face orice le-aș cere să facă, Tată. [Spațiu gol pe bandă—Ed.]. . . văzând pe cineva nevoiaș și cu inimă bună. Acum, Doamne, este greu, ca ființă umană, alături de ei, să aduc acele cuvinte tăioase, cum că ei trebuie să-L primească pe Cristos sau vor fi lepădați.

156 Tată, aceea ne face să știm că am o dragoste pură, Divină pentru ei, nu ceva care le-ar face rău, ci ceva care îi iubește pentru Eternitate. Și eu le-am oferit pe Fiul Tău, Domnul Isus, Care va sta în locul lor în Ziua Judecății.

157 Tată, mă rog ca Tu să-i primești pe toți. Eu nu am cerut ca mâinile să fie ridicate. Nu am simțit să fac asta, dar am simțit că sunt mulți aici, Tată, care doresc să umble aproape de Tine. Ei vor să se predea și o fac chiar acum. Prin credință, cred acest lucru, Doamne, că ei dau acum la o parte orice greutate mică și spun: „Începând din această seară, văzând că viața este oricum atât de fragilă, nu reprezintă mare lucru, vreau să dau tot ce am pentru Domnul Isus." Și, Dumnezeule, fă ca, din această seară, ei să umble pe acea cale.

158 Și apoi, Tată, fă ca aceiași oameni să vină aici și să ia împărtășirea, în această seară, acum, trupul frânt al Domnului Isus Cristos. Și atunci noi. . . Dacă ei fac asta cu o inimă sinceră, Tu ai spus că îi vei învia în Ziua de apoi și le vei da Viață veșnică. Acordă-ne aceste lucruri, bunule Tată, căci Te rugăm în Numele lui Isus, Fiul Tău. Amin.

159 Nu am de gând să vă întreb câți ați făcut această dedicare, dar cred că mulți dintre voi ați făcut-o. Și eu însumi am făcut-o în inima mea, „Doamne ia acest duh critic de la mine."

160 Acum, nu critic oamenii direct în față, dar în inima mea o fac. Văd o doamnă mergând pe stradă, mai ales *asta*, și văd că ea nu este îmbrăcată corespunzător, și spun în inima mea, „Nu-i așa că este groaznic?" În inima mea; eu nu o spun cu voce tare, nimănui. La urma urmei, este treaba ei, ea are liber arbitru. Ea

nu are niciun drept să facă asta; Cristos i-a răscumpărat viața; dar poate că ea nu înțelege.

161 Așa că nu este treaba mea să critic; Dumnezeu să facă asta. Când sunt la amvon, voi predica Evanghelia în cel mai bun mod în care știu, iar restul voi încredința lui Dumnezeu. Domnul să vă binecuvânteze, prieteni.

162 Acum vom avea serviciul de împărtășire, în doar câteva minute. Câți cred în împărtășire? [Adunarea spune, „Amin."—Ed.] Vă mulțumesc. Asta ne-a cerut Isus Cristos să facem, a spus să luăm părțile frânte ale trupului Său și să facem acest lucru până când El va veni din nou. Și dacă voi, cei care credeți că acesta este Adevărul, și ați dori să aveți acest scurt timp de părtășie cu noi, în jurul Cuvântului lui Dumnezeu aici, am fi bucuroși ca voi să—să rămâneți cu noi și—și să avem acest timp. Dacă nu, vom elibera adunarea, în doar câteva momente. Ne-ar face plăcere totuși să rămâneți alături de ceilalți, ca să puteți vedea cum luăm noi împărtășirea. Aceasta nu este doar. . .

163 Aceasta este și pentru vindecare Divină. Știați acest lucru? Când Israel a mâncat simbolul, mielul, paștele, ei au călătorit timp de patruzeci de ani în pustie, și au ieșit fără nicio persoană neputincioasă în mijlocul lor. Gândiți-vă la asta, nici măcar o persoană neputincioasă timp de patruzeci de ani. Împărtășirea, un semn al credincioșilor.

164 Acum, în 1 Corinteni capitolul 11, începând cu versetul 23, voi citi acest lucru spre folosul bisericii. Pavel vorbește.

> *Căci am primit de la Domnul. . .ce. . .v-am învățat;. . .și anume că Domnul Isus în noaptea în care. . .a fost vândut a luat o pâine,*
>
> *Și—și după ce a mulțumit, El a frânt-o, și a zis, Luați,* și *mâncați; acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea,*
>
> *Tot astfel. . .după cină, a luat paharul, și a zis: Acesta* este *paharul noului legământ în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.*
>
> *Pentru că ori de câte ori* faceți, *mâncați din pâinea aceasta, și beți din paharul acesta* voi. . .*vestiți moartea Domnului până va veni El.*

165 Nu-i așa că este minunat? „Vestiți moartea Lui până va veni El."

> *De aceea oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului, în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului.*

166 „Ce înseamnă acest lucru, Frate Branham?" Înseamnă următorul lucru: Dacă veniți și luați împărtășirea, și apoi ieșiți

și trăiți un fel diferit de viață de cea pe care ar trebui să o trăiască un Creștin, aduceți ocară și rușine cauzei Domnului Isus Cristos. Înțelegeți? Dacă ești Creștin, vino. Dacă nu ești, nu veni. Urmăriți.

Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea . . . paharul.

Căci . . . (versetul 29) *Căci cine mănâncă și bea în chip nevrednic, își mănâncă și își bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului.*

Din pricina aceasta sunt mulți neputincioși și bolnavi printre voi, . . . mulți dorm.

Căci . . . dacă ne-am judeca singuri, n-am fi judecați.

Dar când suntem judecați, suntem pedepsiți de Domnul, ca să nu fim osândiți odată cu lumea.

167 Când mâncăm din această pâine și bem din acest pahar, să ne cercetăm pe noi înșine și să spunem, „Ei bine, umblu eu într-un mod vrednic?" Ei bine, eu nu umblu într-un mod vrednic, nu. Dar Cristos, în mine, mă face să umblu într-un mod vrednic. Eu Îl iubesc. Mărturisesc despre El. Nu sunt perfect; nu voi fi niciodată, în această lume. Voi nu sunteți perfecți; nu veți fi niciodată. Dar dragostea mea față El, și faptul că El mă lasă să trăiesc pentru El, și mie îmi place să fac asta și să mărturisesc despre El. Nu merg prin baruri să petrec și nu fac lucruri rele care să aducă ocară Numelui Său.

168 Pentru că, dacă descopăr că am făcut ceva, atunci sunt pedepsit de Domnul. De ce face Dumnezeu acest lucru? „Ca să nu fim osândiți odată cu lumea."

169 Acum, este o mare diferență între credincios și necredincios. Dumnezeu face o diferență.

170 Amintiți-vă, credincioșii în Egipt erau toți înăuntru, (Sub ce?) sub sânge. Mielul a fost înjunghiat. Și sângele lui, cu isop, a fost stropit pe ușă. Observați unde a fost pus. „Pe pragul de sus al ușii," adică pe ușorul ușii de aici, pe tocul ușii. „Pe pragul de sus al ușii, și pe ușori." Vedeți ce este? Crucea, cu sute de ani înainte ca Mielul lui Dumnezeu să vină și să fie înjunghiat. Dar simbolul Mielului, a fost pus pe pragul de sus și pe ușă. Și oricărui Israelit, care venea sub acel sânge, îi era interzis să mai iasă. Iată, interzis să mai iasă. Ei erau sub sânge. Ei nu puteau pleca până nu veneau ordinele să mărșăluiască, ordinele de a merge înainte; un simbol al lui Cristos.

171 „O dată, căci printr-o singură Jertfă, El i-a desăvârșit, pentru totdeauna, pe cei ce sunt sfințiți în Cristos Isus; o dată, pentru totdeauna." Fără cale de întoarcere, fără a mai merge *aici,* fără a mai face *asta*. O, veți rătăci, veți face lucruri greșite; doar pocăiți-vă și veniți. Vedeți? Dar odată ce Cristos sfințește un suflet omenesc, umplându-l cu Duhul Sfânt, acesta este

desăvârşit pentru totdeauna. Iată, nu mai aveţi nicio dorinţă să ieşiţi. „Căci închinătorul, odată curăţit nu mai are nicio *cunoştinţă*," sau, „dorinţă," traducerea corectă. „Închinătorul, odată curăţit!" Oh, cât aş vrea să pot face ca acest lucru să pătrundă adânc. „Închinătorul," credinciosul, „odată curăţit, nu mai are nicio dorinţă de a păcătui, niciodată." Stabilit pentru totdeauna! „Căci El i-a desăvârşit, printr-o singură Jertfă, pentru totdeauna, pe cei ce sunt în Cristos Isus." Lumea moare faţă de tine, nu te mai interesează. Inima ta este lipită de lucrurile de Sus.

172 Acum, dacă tu spui că eşti Creştin, şi încă trăieşti o viaţă lumească, atunci eşti pedepsit de Domnul, ca să nu fii osândit odată cu lumea. „Astfel, când vă adunaţi . . . "

Astfel fraţii mei, când vă adunaţi să mâncaţi, aşteptaţi-vă unii pe alţii. (Fiţi atenţi.)

Dacă-i este foame cuiva, să mănânce acasă; ca să nu vă adunaţi spre osândă. Celelalte lucruri . . . Le voi rândui când voi veni.

173 Îl observaţi pe Pavel aici. Acei Corinteni, ei nu au înţeles. Se duceau acolo, mâncau şi se îmbătau la masa Domnului. Mâncau şi beau, făceau totul greşit. Pavel a spus, „Când vă adunaţi, dacă-i foame cuiva, să mănânce acasă. Când vă adunaţi, zăboviţi unul după altul." Cu alte cuvinte, „Aşteptaţi-vă unul pe altul."

Tu spui, „Ei bine, iată un frate despre care eu cred că nu ar trebui să ia împărtăşirea." Ei bine, nu te repezii acolo să-l îmbrânceşti afară; ai răbdare cu el. După ce se termină serviciul, cu bunătate, mergi într-o seară la el acasă şi stai de vorbă cu el, spune, „Frate, eu . . . Iartă-mă dacă greşesc. Dar eu te-am văzut pe aici, zilele trecute, pe stradă, beat," orice ar fi făcut el, „afară cu o altă doamnă care nu era soţia ta, şi tu iei împărtăşirea. Eu te iubesc, frate. Hai—hai ca eu şi cu tine să ne rugăm pentru acest lucru şi să-l îndreptăm." Vedeţi? Aşteptaţi-vă uni pe alţi. Fiţi slujitori unii altora. Nu te crede mai mare decât altcineva. Încearcă să vezi cât de mic poţi fi.

174 Am auzit adesea spunându-se: „Să nu te vezi niciodată mare în ochii tăi." Dacă eşti mare, lasă să fi aşa în ochii lui Dumnezeu. Fii mic în ochii tăi. Pe orice care om care se smereşte, Dumnezeu îl va înălţa. Dar pe cei care se înalţă, Dumnezeu îi va smeri. Vedeţi? Fii mic.

175 Acest om spune, „Păi, el este . . . "

„Ei bine, ştiu dar eu . . . el este fratele meu. Mi-ar plăcea să fiu slujitorul lui, vezi tu." Fiţi slujitori unii altora. Iubiţi-vă unii pe alţii, în aşa fel încât, oh, Doamne, încât voi—voi . . .

176 Obişnuiam să cântăm o mică cântare. Nu ştiu dacă vă mai amintiţi de ea acum. Cântam:

Binecuvântată fie legătura care ne uneşte

Inimile în dragoste Creștină;
Părtășia sufletelor noastre înrudite
Este ca și cea de Sus.

Când trebuie să ne despărțim,
Simțim o adâncă durere în suflet;
Dar în inimă rămânem tot uniți,
Și sperăm să ne revedem.

177 Când stăteam acolo, în catacombele din Sant'Angelo, și mă uitam la cei care zăceau acolo, unul lângă altul, pe o distanță de aproape o milă, sub pământ, morminte unde trebuiau să-și îngroape morții. Și chiar în colț erau acele morminte micuțe, acolo erau copiii, acolo îi puneam pe copii, în colț. Și acolo jos era o bisericuță, unde trebuiau să se ascundă.

178 M-am dus acolo în vechea catedrală Romană unde îi ardeau pe rug, unde îi dădeau hrană leilor. Am ieșit acolo în mijlocul acelui loc, și am stat acolo. M-am uitat în jur. Încă nu o zărisem. Tot pământul care căzuse înăuntru; și acolo erau acele locuri mari de unde ieșeau leii. M-am dus exact acolo unde m-am gândit că ar fi putut fi groapa cu lei, locul unde au murit Creștinii. Mi-am ridicat mâinile; am rămas acolo în picioare. Am spus, „O Isuse, sunt o făptură atât de nevrednică, când mă gândesc că frații mei și-au pecetluit mărturia aici, în gura leilor, și așa mai departe, pentru cauza lui Isus Cristos."

179 S-a întâmplat să stau acolo și să întorc privirea în spatele meu, și undeva în depărtare, cineva înălțase vechea cruce zgrunțuroasă. Am început să fredonez în inima mea, „Pe un deal depărtat vechea cruce stătea, simbol al ocării și al durerii."

180 Cum oamenii de-a lungul veacurilor; întreaga lume este îmbibată de sângele Domnului . . . al martirilor Domnului Isus Cristos. M-am gândit, „Ce ființe mici și neînsemnate suntem!" Mă gândesc să fac o mică călătorie misionară, poate trebuie să suport puțină persecuție, cum ar fi să râdă cineva de tine. Ajung ca o minge de fotbal, pe care—pe care oamenii o șutează de colo-colo. Asta nu mai contează deloc. Au dat cu piciorul în oameni și înaintea mea. Au făcut lucruri de genul acesta, și i-au numit *una, alta,* sau *altceva.* Eu am o Evanghelie de predicat; am un Domn pe care îl iubesc; am un scop de atins. Și când voi ajunge la capătul drumului, vreau să sosesc, alături de fiecare dintre voi, spunând așa: „Am luptat o luptă bună."

181 Într-una din aceste seri, fără îndoială, mă voi afla la amvon, când fața mea va deveni palidă, buzele mi se vor pecetlui, și eu voi . . . Întotdeauna mi-am dorit să plec chiar de la amvon, așa, acasă în Slavă. Într-una din aceste zile, voi predica ultima mea predică. Voi face ultima mea chemare la altar. Mă voi ruga pentru ultima persoană bolnavă. Vreau să mor cu o Biblie în mână, chemând Numele Domnului Isus Cristos. Să lupt o luptă bună; să-mi sfârșesc alergarea.

182 Preaiubiţii mei fraţi şi surori, orice ar fi, dacă există ceva în viaţa voastră, care este contrar lui Cristos, haideţi să-l mărturisim, veniţi aici în faţă acum şi luaţi cina Domnului; unind inimile noastre într-o deplină unitate a credinţei Creştine, ca să-i arătăm Domnului nostru Isus că Îl iubim din toată inima noastră. Vreţi să faceţi acest lucru în timp ce cântăm? (Şi, Teddy, dacă vrei . . .)

183 Cred că vin pe rânduri. Aşa este, frate? [Fratele Neville spune, „Da.”—Ed.] Acum dacă prezbiterii vor veni în faţă acum ca să ne ajute şi să stea aici. Şi de unde începeţi, din ce parte, Frate Neville, din *aceasta*? [Fratele Neville răspunde.] Bine. Aceşti fraţi acum, au un sistem aici, ca să nu trebuiască să venim toţi deodată.

184 Şi acum veniţi şi luaţi împărtăşirea cu noi. Vom fi bucuroşi ca voi să luaţi această cină împreună cu noi. [Spaţiu gol pe bandă—Ed.]

185 Sunt sigur că putem spune cu toţii, în această seară, că suntem fericiţi că suntem Creştini. Actul pe care noi tocmai l-am îndeplinit are o vechime de aproape două mii de ani. Înainte de plecarea Domnului nostru Isus, El ne-a poruncit să facem acest lucru, şi să îl facem până când El va veni din nou. Şi El ne-a dat asigurarea Propriului Său Cuvânt, care nu poate da greş, nu poate da greş niciodată. El a spus, „Cel ce mănâncă trupul Meu şi bea Sângele Meu are Viaţa veşnică, şi Eu îl voi învia în Ziua de apoi,” Sfântul Ioan capitolul 6.

186 Asta îmi dă o asemenea speranţă, după ce am văzut religiile false ale lumii; închinarea la soare, şi închinarea la idoli, şi toate concepţiile lor despre o fiinţă supranaturală. Dar, totuşi, uitaţi-vă la acest Cuvânt, cât este de infailibil! Şi Cel Care a dovedit că este infailibil, ne-a dat această făgăduinţă Divină a Lui, că El ne va învia în Ziua de apoi.

187 Acum, pentru oaspeţii din mijlocul nostru, această rânduială mai cuprinde ceva în plus faţă de ceea ce tocmai am făcut. Voi citi, mai întâi pentru voi, din Biblie, în Sfântul Ioan capitolul 13, începând cu versetul 2.

> *Şi cina fiind terminată, după ce diavolul* a . . . *pusese* în *inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, gândul să-l vândă;*
>
> *Isus fiindcă ştia că . . . Tatăl Îi dăduse toate lucrurile* în mână, . . . *că de la Dumnezeu a venit, şi la Dumnezeu Se duce;*
>
> *S-a* ridicat *de la masă, . . . S-a dezbrăcat de hainele Lui, a luat un ştergar şi S-a încins cu el.*
>
> *Apoi a turnat apă într-un lighean, şi a început să spele picioarele ucenicilor, şi să le şteargă cu ştergarul cu care era încins.*

A venit deci la Simon Petru. Și Petru I-a zis, Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?

Drept răspuns, Isus i-a zis: Ce fac Eu acum *tu nu pricepi. . .; dar vei pricepe după aceea.*

Petru i-a zis: Niciodată nu-mi vei spăla picioarele. Isus i-a răspuns, Dacă nu te spăl Eu, nu vei avea parte deloc cu Mine.

Simon Petru i-a zis, Doamne, nu numai picioarele, dar. . .și mâinile și. . .capul.

Isus i-a zis: Cine s-a spălat, nu are trebuință să-și spele. . .să-și spele decât picioarele, ca să fie curat de tot:. . .și voi sunteți curați, dar nu toți.

Căci El știa pe cel ce avea să-L vândă; de aceea a zis, *Nu sunteți toți curați.*

După ce le-a spălat picioarele, Și-a luat hainele, și. . . S-a așezat iarăși la masă, și le-a zis: Înțelegeți voi ce v-am făcut Eu?

Voi *Mă numiți Învățătorul și Domnul: și* voi *bine ziceți; căci sunt.*

Deci dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele; voi. . .*sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora.*

Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi *să faceți cum v-am făcut Eu.*

. . .*ferice de voi dacă* știți aceste lucruri și *le faceți.*

188 A fost o rânduială a tabernacolului de aici, de-a lungul—de-a lungul celor douăzeci și ceva de ani de existență, ca noi să practicăm întotdeauna spălarea picioarelor. Baptiștii au purtat-o înainte de Penticostali; Penticostalii au preluat-o în zilele lor timpurii; apoi au dus-o mai departe. Așa că noi, în această seară, ca întotdeauna, ținem această rânduială.

189 Avem o cameră, aici, numită camera de rugăciune. Doamnele merg acolo înăuntru, pentru a împlini această mare rânduială pe care ne-a lăsat-o Dumnezeu.

190 Și bărbații intră în cameră, pentru rugăciune. . .în acest birou de *aici*, biroul diaconilor. Și noi facem spălarea picioarelor.

191 Iar voi, cei străini, cu noi în această seară, nu străini, ci împreună cetățeni ai Împărăției, dacă nu ați mai practicat niciodată acest lucru, fie bărbat, fie femeie, vă rugăm din suflet și vă invităm să veniți să vă alăturați acestei părtășii cu noi. Și dacă nu ați mai făcut acest lucru niciodată înainte, ne-am bucura să vă avem în părtășie cu noi, în această seară, pentru prima dată. Totuși, dacă nu simțiți îndemnul să faceți acest lucru, sau ceva vă împinge să plecați acasă imediat, sau ceva de genul acesta,

vrem să vă spunem că ne bucurăm că aţi fost alături de noi în această seară.

192 Într-un fel îmi cer scuze pentru că mi-am întrerupt predica şi toate cele, în felul în care am făcut-o, nu sunt cine ştie ce predicator, în primul rând, şi apoi, faptul că a venit aşa, cumva pe neaşteptate, face ca lucrurile să fie un pic dificile pentru mine. Puţin mai târziu, poate, Domnul mă va ajuta în aceste privinţe.

193 Şi poate, după ce mă voi întoarce din vest . . . Sper ca Domnul să îmi dea o odihnă bună acolo, ca să mă pot întoarce şi, poate, Fratele Neville şi cu mine să ţinem o trezire spirituală bună, de modă veche aici pentru câteva seri, bazată pe învăţătura Cuvântului.

194 Este cineva, care tocmai s-a întâlnit cu mine astăzi, care vrea să fie botezat acolo în râu. M-aş bucura să botez pe oricine, în orice loc. Este în ordine. Acum, noi suntem . . .

195 Sunteţi întotdeauna bineveniţi la Tabernacolul Branham. Noi nu suntem nicio denominaţiune. Nu suntem împotriva denominaţiunilor, ci pur şi simplu nu suntem denominaţionali. Aşa că sunteţi întotdeauna bineveniţi. Aici nu avem nicio afiliere. Avem doar părtăşie unii cu alţii, în timp ce, „Sângele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, ne curăţeşte de—de orice fărădelege."

196 Şi până când ne vom revedea, pacea şi harul lui Dumnezeu să fie cu fiecare dintre voi. Mă rog ca Dumnezeu să îndepărteze boala din mijlocul vostru, şi să vă dea o călătorie bună şi sigură spre casă în această seară, sănătate bună şi putere, sperând că ne vom revedea aici miercuri seara.

197 Până atunci, harul Său să fie cu voi, în timp ce ne ridicăm dacă vreţi. (Pastore, ia . . .) Pastorul de aici, Fratele Neville, va încheia cu un cuvânt de rugăciune.

54-1003E Anul Jubiliar
Tabernacolul Branham
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

ROMANIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunţ pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afişată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informaţii sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactaţi:

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org